

Podczas Mszy Świętej, w najświętszym momencie Ofiary Eucharystycznej, kapłan wypowiada podniosłe słowa konsekracji: **„Hoc est enim Corpus Meum”** („To jest bowiem Ciało Moje”). Te słowa, zaczerpnięte bezpośrednio z ustanowienia Eucharystii przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, dokonują cudu **przeistoczenia**: chleb przestaje być chlebem, a wino przestaje być winem, stając się **realnie, prawdziwie i substancjalnie Ciałem i Krwią Chrystusa**.

Tajemnica ta była przez wieki przedmiotem kontemplacji, adoracji i obrony przez Kościół. W tym artykule zgłębimy jej znaczenie, podstawy biblijne, rozwój doktrynalny oraz jej wagę dla życia chrześcijańskiego.

I. Podstawy biblijne: Słowo, które daje Życie

Nauka o Rzeczywistej Obecności Chrystusa w Eucharystii opiera się na samych słowach Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy:

„Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje” (Mt 26,26).

„Bierzcie, to jest Ciało moje” (Mk 14,22).

„To jest Ciało moje, które za was będzie wydane; to czyńcie na moją pamiątkę” (Łk 22,19).

Nie są to metafory ani symbole, ale **dostowne** stwierdzenie Pana. Jezus nie mówi **„to oznacza moje Ciało”**, ale **„to jest moje Ciało”**. Jego nauka została zapowiedziana już wcześniej w **Mowie Eucharystycznej w Kafarnaum**:

„Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje Ciało za życie świata” (J 6,51).

Żydzi zgorszyli się tymi słowami, ponieważ zrozumieli je dosłownie. Jezus jednak nie odwołuje swojego nauczania, lecz jeszcze bardziej je podkreśla:

*„Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeśli nie będziecie jedli
Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie
będziecie mieli życia w sobie” (J 6,53).*

Wielu uczniów, nie mogąc zaakceptować tej tajemnicy, odchodzi (J 6,66). Ale **Jezus nie zatrzymuje ich, tłumacząc, że mówił w przerośni**. Pozwala im odejść, potwierdzając, że Jego słowa mają być rozumiane dosłownie.

II. Przeistoczenie: Przemiana Chleba i Wina

Kościół uczy, że w czasie konsekracji następuje **ontologiczna przemiana** postaci eucharystycznych. Ten **cud** został wyjaśniony przez **św. Tomasza z Akwinu** terminem „**transsubstancjacja**”, który został dogmatycznie określony na **Soborze Trydenckim (1545-1563)**:

*„Przez konsekrację chleba i wina dokonuje się przemiana
całej substancji chleba w substancję Ciała Chrystusa,
naszego Pana, i całej substancji wina w substancję Jego Krwi.
Tę przemianę Kościół Katolicki trafnie i właściwie nazywa
przeistoczeniem” (Denzinger 1642).*

Chociaż **przypadłości (kolor, smak, wygląd, konsystencja)** chleba i wina pozostają, ich **substancja zostaje całkowicie przemieniona**. Nie są już chlebem i winem: **są samym Chrystusem, żywym i chwalebnym**.

Jest to **cud wyjątkowy**, ponieważ w przemianach naturalnych **substancje zawsze zmieniają się razem z ich przypadłościami**. Jednak w Eucharystii **zmienia się tylko substancja, a przypadłości pozostają**. Jest to tajemnica, która przekracza ludzki rozum, ale którą wiara przyjmuje w pokorze.

III. Adoracja Chrystusa w Eucharystii

Od pierwszych wieków **Kościół uznawał i adorował Rzeczywistą Obecność Chrystusa w Eucharystii. Św. Justyn Męczennik (†165)** świadczy, że chrześcijanie jego czasów już wierzyli w przemianę chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa.

Sobór Trydencki potwierdził tę naukę, potępiając błędy protestanckie, które zaprzeczały Rzeczywistej Obecności. Kościół naucza jednoznacznie:

„Chrystus jest w całości obecny pod każdą z postaci i pod każdą ich częścią” (Denzinger 1653).

Dlatego Kościół zaleca **adorację eucharystyczną, wystawienie Najświętszego Sakramentu i częstą Komunię Świętą**. Święci, tacy jak **św. Alfons Maria de Liguori, św. Teresa z Ávili czy św. Jan Maria Vianney**, podkreślali znaczenie adoracji eucharystycznej jako źródła łask i duchowej przemiany.

IV. Eucharystia a życie chrześcijańskie

1. Eucharystia jako Źródło Życia

Św. Ignacy Antiocheński nazywał Eucharystię „**lekarstwem nieśmiertelności**”, ponieważ jednoczy nas ściśle z Chrystusem i umacnia w łasce. **Św. Jan Paweł II** nauczał: „**Kościół żyje dzięki Eucharystii**” (*Ecclesia de Eucharistia*).

2. Konieczność przyjmowania Komunii Świętej w stanie łaski

Św. Paweł ostrzega w 1 Liście do Koryntian 11,27:

„Kto spożywa chleb lub pije kielich Pański niegodnie, winien będzie Ciała i Krwi Pańskiej”.

Oznacza to, że **przyjmowanie Komunii Świętej w stanie grzechu śmiertelnego jest**

świętokradztwem. Dlatego **Kościół wymaga wcześniejszej spowiedzi dla tych, którzy są w stanie grzechu ciężkiego.**

3. Owoc Świętej Komunii

- **Zjednoczenie z Chrystusem:** „Kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie” (J 6,57).
- **Wzrost łaski uświęcającej:** umacnia wierzącego w świętości.
- **Odpuszczenie grzechów powszednich** i ochrona przed grzechem śmiertelnym.
- **Jedność z Kościołem:** „Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno ciało” (1 Kor 10,17).

Zakończenie: Wiara w Słowa Chrystusa

Słowa „**Hoc est enim Corpus Meum**” streszczają serce chrześcijańskiej tajemnicy: **Bóg stał się dla nas pokarmem, aby nas zbawić.** Wobec tego cudu jedyną właściwą odpowiedzią jest **pokorna wiara i żarliwa adoracja.**

Niech **Najświętsza Maryja Panna, Niewiasta Eucharystii,** pomaga nam przyjmować Jej Syna z miłością i czcią w każdej Komunii Świętej, aby nasze życie odzwierciedlało przemianę, którą tylko Eucharystia może dokonać w duszy.

Uwielbiamy Najświętszy Sakrament z wiarą, miłością i wdzięcznością!